

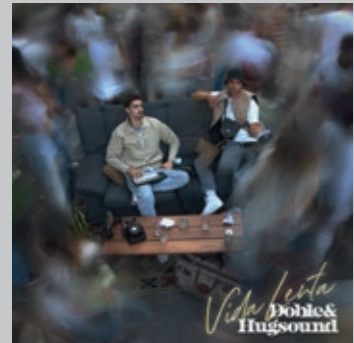
Una maduresa ben entesa

Text > XAVIER CASTILLÓN

El cantant i raper Pol Plaja (Doble) i el productor Lluís Hugué (Hugsound) van iniciar el seu fructífer projecte en comú quan tenien divuit anys, i ara ja en tenen vint-i-quatre. En aquests sis anys no han parat de crear i llançar música a través de les xarxes i les plataformes: dos EP, *Comercial Shit* (2020) i *Quizás* (2021), l'àlbum *Living' The Hug Life* (2020) i un bon grapat de senzills, entre els quals destaca per la repercussió «3 AM» (2018), amb un videoclip tan senzill com efectiu que ja supera els vint-i-sis milions de visualitzacions a Youtube. *Vida lenta*, el seu segon àlbum, és la confirmació del talent desbordant del duet gironí, que amb aquest disc entra en una maduresa ben entesa. Això es nota en els temes que tracten les cançons, que van des de l'autoconeixement i l'acceptació de les cicatrius que et deixa la vida fins a la reivindicació de la diferència en un món que tendeix

a la uniformitat. Però també se n'aprecia el creixement en la part musical, ja que han aconseguit que deu cançons molt variades i riques en matisos sumin un total molt homogeni, mereixedor d'una escolta lenta i atenta, com suggereix el títol: aquesta *Vida lenta* a contraccorrent de l'accelerada realitat diària.

Gravat als estudis Basement Records, que Hugsound dirigeix a la vall de Sant Daniel, *Vida lenta* fa miques l'etiqueta de «músiques urbanes» amb una amalgama d'estils passats pel seu sedàs: el *reggaeton* de «Tot el que vull», gravat amb The Tyets; l'*afrobeat* i el *dancehall* jamaicà de «No em molesta», amb Cookah P i Boom Boom Fighters, o el *pop* ballable de «T'esperaré», un duet amb la gironina Tramma. Com es pot veure, les col·laboracions es concentren en els temes en català, com també passa a «Joquesé», enregistrat amb Lildami. Però també hi ha

DOBLE & HUGSOUND.
Vida lenta.
Halley Records, 2022.

petites joies entre els temes en castellà, com ara «Ya aprendí», «Noche loca», «Xuleta» (aquests dos últims gravats amb la banda que els acompanya en directe), «Somos distintos», «Cicatrices» i «Natural», amb aires elegants de *bossa nova*.

MELISSA SANLEY. *Ladylight*.
Sanley Records, 2022.

ENRIC TERUEL. *El tripulante*.
Oigovisiones, 2022.

Pop positiu Text > XAVIER CASTILLÓN

La cantant rosina Melissa Sanley fa temps que volta pel món, sobretot per Nova York i Londres, en molt bona companyia: ha participat en la composició d'alguns temes per a Chic i la francesa Sheila, fent tàndem amb el mític guitarrista i productor Nile Rodgers. Com a solista, Melissa ha publicat dos àlbums aquest any:

The Best in Us i el més recent *Ladylight*, coproduït per Jerry Barnes, baixista de Chic, i Maken Row. Aquest últim treball és un bon exemple del que Melissa anomena «pop positiu»: cançons farcides de missatges constructius i bones vibracions, sobretot en forma de balada i *pop* èpic, per fer front a les nombroses adversitats de la vida.

Electrònica orgànica Text > XAVIER CASTILLÓN

El músic gironí Enric Teruel es va donar a conèixer al capdavant de Howlin' Dogs, un intens grup de *blues-rock* que treballava a partir de cançons de feina centenàries. Actualment, Teruel està desplegant una notable carrera com a autor de bandes sonores, sobretot per als films documentals d'Albert Solé, i és també una

peça clau del projecte del cantant i compositor Gáldrick. Ara publica el seu primer disc de música electrònica, que en el seu cas és molt orgànica, perquè ha treballat a partir dels sons prenats del seu fill. Són trenta-nou minuts de música etèria, repartits en quatre moviments, que conviden a submergir-se en el misteri de la vida.